

اگرچه نیت خوبی است زیستن ...
اما خوشا که دست به تصمیم بهتری بزنیم!

 www.konkursara.com

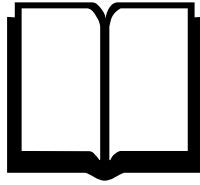
 ۰۲۱۵۵۷۵۶۵۰۰

دانلود بهترین جزوات در

کنکورسرا

کنکورسرا

مرجع تخصصی قبولی آزمون فرهنگیان و آزمون استخدامی آموزش و پرورش

❁ تَكَلَّمُوا تُعْرَفُوا ❁

« تا مرد سخن نگفته باشد عیب و همرش نهفته باشد »

❁ ← ۲- « مفعول مطلق »

مفعول مطلق: مصدری است منصوب (مَـ) از جنس فعل که یا برای تأکید فعل جمله به کار می‌رود (تأکیدی) و یا برای بیان نوع فعل می‌آید . (بیانی - نوعی)

مثال: مَنْ أَبْعَدَ لِسَانَهُ عَنِ الْكُذْبِ يُصَدِّقْ كَلَامَهُ تَصَدِيقًا! (تصدیقاً: مفعول مطلق تأکیدی و منصوب)
ترجمه: هر کس زبانش را از دروغ دور کند سخنش مسلماً تصدیق می‌شود.

❁❁ اگر بعد از مفعول مطلق، صفت یا مضافٌ الیه بیاید، آن مفعول مطلق، نوعی یا بیانی است. پس اگر صفت یا مضافٌ الیه نباشد، تأکیدی است.

❁ در ترجمه ی مفعول مطلق تأکیدی از قیود تأکید (مسلماً، بی شک، حتماً، حقیقتاً، ...) استفاده می‌کنیم.

مثال: أَنْفَقْتَ مَالًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنْفَاقًا. (مالی را در راه خدا قطعاً انفاق کردی)

مفعول مطلق نوعی + صفت یا مضافٌ الیه

مثال ۱: تلا القارئ القرآن تلاوةً حسنةً. (تلاوةً: مفعول مطلق نوعی و منصوب است زیرا حَسَنَةً صفت برای آن می‌باشد.) ترجمه: قاری قرآن را به نیکویی تلاوت کرد.

مثال ۲: «أنتم تحسنون إلى المساكين إحصاناً للمتقين». چون «إحسان» مصدر منصوب از جنس فعل است و مضاف واقع شده یعنی بعدش مضافٌ الیه (المتقين) آمده است، پس مفعول مطلق نوعی می‌باشد. ترجمه: شما به درماندگان همچون پرهیزگاران نیک می‌کنید!

نکته ۲: صفت مفعول مطلق ممکن است جمله وصفی باشد. (اسمیه یا فعلیه)

مثال: فِي الصَّبَاحِ الْبَاكِرِ عِنْدَمَا كُنْتُ فِي النَّوْمِ دُقُّ بَابِ الْبَيْتِ دَقًّا لَا يُوصَفُ!

(چون عبارت (لا یوصف) بعد از اسم نکره (دَقًّا) آمده، جمله وصفی برای آن می‌باشد پس « دَقًّا »: مفعول مطلق نوعی و منصوب است. ترجمه: صبح زود هنگامی که خواب بودم در خانه به گونه ای زده شد که توصیف نمی‌شود.

مثال ۲: اجعل من أموالك صدقةً تُحاسب في الآخرة حساباً سريعاً! کلمه ی «سريعاً» صفت است و پس « حساباً » مفعول مطلق نوعی یا بیانی است.

۱- گزینه (۴) :

مقصود از بیان نوع الفعل همان مفعول مطلق نوعی است. بنابراین در گزینه ها به دنبال مصدر فعلی که در جمله آمده می گردیم، یعنی فعل تَقَدَّمَ که مصدرش می شود (تَقَدَّمَ) و بدنبالش یا صفت بیاید یا مضاف الیه. اگر گزینه (۱) را در جای خالی قرار دهیم می شود مفعول مطلق تأکیدی (صفت یا مضاف الیه ندارد). گزینه (۲) هم که مصدر منصوب از جنس فعل نیست. گزینه (۳) اسم فاعل باب تَقَدَّمَ است چون با (م) شروع شده. تَقَدَّمَ در گزینه (۴) مفعول مطلق نوعی است زیرا بعدش جمله وصفی آمده است.

۲- گزینه (۳):

تأکید للفعل یعنی مفعول مطلق تأکیدی!

گزینه ها :

۱- مفعول مطلق ندارد. تَنَافَساً مصدر هست ولی قبلش فعلی از این ریشه و باب نیامده و كَتَأَفَسَ ؛ جار و مجرور می باشد.

۲- تَنَافَساً مصدر منصوب از جنس فعل است و بعدش صفت آمده، پس مفعول مطلق نوعی است.

۳- أَنْعَمَ : فعل از باب إفعال و «إنعام» مصدر منصوب آن و چون مضاف الیه یا صفت ندارد، مفعول مطلق تأکیدی است.

۴- أَنْعَمَ : فعل از باب إفعال و «إنعام» مصدر منصوب آن و «وإفراً» صفت آن است پس «إنعاماً» مفعول مطلق نوعی است.

۳- گزینه (۳):

فعل و مفعول مطلق گزینه های دیگر :

۱) عَرَفْتُ، فعل و معرفة مفعول مطلق نوعی و حقیقیه، صفت آن است. «إیمان» نیز مفعول مطلق نوعی است، زیرا مصدری منصوب از جنس فعل «أمنت» و همچنین مضاف نیز واقع شده است. ۲) تَفَكَّرَ، فعل و تَفَكَّرَ، مفعول مطلق نوعی و عمیقاً، صفت آن است. ۳) در این گزینه مصدر منصوبی از جنس فعل وجود ندارد. ۴) أَشْكُرُ، فعل و شُكْرًا، مفعول مطلق نوعی و یَلِيقُ، جمله وصفی برای آن است.

۴- گزینه (۱) :

ترجمه صورت سؤال : مخاطب می خواهد چگونگی رفتن دانش آموز را بداند، پس به او می گوئیم : دانش آموز رفت.

توضیح : اگر کلمه کیفیه از مصدر (الذَّهَابُ : رفتن) پرسش کند، در جواب باید مفعول مطلق نوعی بیاید. در نتیجه گزینه (۱) صحیح است که جواب می دهد «به سرعت». گزینه (۴) ذاهبه اسم فاعل است و نمی تواند مفعول مطلق واقع شود بلکه حال است.

۵- گزینه (۱):

سؤال مفعول مطلق تأکیدی را می خواهد. در گزینه (۱) يُصَدِّقُ فعل جمله و تَصَدِيقاً مفعول مطلق تأکیدی آن است.

گزینه های دیگر : ۲- تکریماً : مفعول مطلق نوعی، حسناً، صفت آن است و فعلش؛ يُكْرِمُ. ۳- یَقِی، فعل جمله است و بقاء، مصدر آن و

چون غَیْرَ زَائِلٍ، صفت برای آن بشمار می رود، مفعول مطلق نوعی است. ۴- يُجَاهِدُونَ فعل و مُجَاهِدَةً، مفعول مطلق نوعی آن می باشد زیرا الْمُتَوَكِّلِينَ مضاف الیه آن است.